Dosarul nr. 21rji-389/25 / 1-25138499-02-21rji-17122025/

Judecătoria Chișinău (sediul Ciocana)

Judecător Damaschin Constantin

D E C I Z I E
În numele Legii

29 octombrie 2026 mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții de Apel Centru
În componența:
Președintele completului, judecătorul Ion Bulhac
Judecătorii Natalia Mămăligă și Vitalie Pîslariuc

a judecat în ordine de recurs, în procedură scrisă, în lipsa părților, recursul declarat de avocatul Asandei Dorin în interesele condamnatului Struța Mihail și recursul declarat de condamnatul Struța Mihail împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 28 noiembrie 2025, cu privire la plângerea împotriva Administrației Naționale a Penitenciarelor.

Verificând legalitatea încheierii contestate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal, -

A C O N S T A T A T:

1. La data de 26 septembrie 2025 condamnatul Struța Mihail a depus în adresa Judecătoriei Chișinău, sediul Ciocana plângere împotriva acțiunilor colaboratorului organului care pune în executare hotărîrea judecătorească de condamnare privativă de libertate, solicitând atragerea la răspundere a colaboratorului medical al Penitenciarului nr.9-Pruncul, Cotorobai Olesea, pentru neîndeplinirea obligațiilor de serviciu, abuz de putere sau abuz de serviciu, precum și obligarea serviciului medical al penitenciarului să-i acorde asistență medicală.
2. Prin încheierea Judecătoriei Hîncești (sediul Central) din 06 noiembrie 2025, s-a respins plângerea depusă de către condamnatul Struța Mihail împotriva Administrației Naționale a Penitenciarelor, ca fiind inadmisibilă.
3. La 03 decembrie 2025, avocatul Asandei Dorin în interesele condamnatului Struța Mihail a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești (sediul Central) din 06

noiembrie 2025 solicitând admiterea recursului, casarea încheierii și rejudecarea cauzei cu admiterea cererii depuse.

4. De asemenea la 10 decembrie 2025, condamnatul Struța Mihail a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Hîncești (sediul Central) din 06 noiembrie 2025.

Procedura de examinare în instanța de recurs,

5. Conform art. 437 alin. (1), pct. 4) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs alte hotărâri penale pentru care legea prevede această cale de atac.

6. Conform art. 446 din Codul de procedură penală, după parvenirea recursului, se îndeplinesc următoarele acte procedurale preparatorii: 1) se desemnează un judecător pentru a pregăti cauza spre judecare; 2) cauza se numeşte spre judecare cu înmînarea copiilor de pe recurs părţilor interesate.

7. Conform art. 447 din Codul de procedură penală (1) Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezenţa părţilor la proces. (2) Instanţa de recurs fixează data examinării şi dispune să se comunice părţilor la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinţei. (3) Dacă consideră cauza de un interes deosebit pentru jurisprudenţă, precum şi la cererea motivată a părţilor, instanţa de recurs poate dispune, printr-o încheiere motivată, stabilirea şedinţei de judecată cu citarea părţilor pentru participare la proces.

8. Conform art. 448 Cod de procedură penală, (1) Judecînd recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărîrii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. (2) Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

9. Potrivit art. 449 alin. (1), pct. 1, lit. a) Cod procedură penală, (1) Judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: 1) respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: a) recursul este nefondat.

Aprecierea instanței de recurs

10. *Examinând încheierea atacată prin prisma motivelor de recurs invocate şi cercetând materialele cauzei, Colegiul consideră necesar de a respinge recursurile declarate ca fiind nefondate, din următoarele considerente*.

11. Conform art. 473[1] Cod de procedură penală, (1) Împotriva actelor organului care pune în executare hotărîrea judecătorească de condamnare privativă de libertate (închisoare, detenţiune pe viaţă), condamnatul, precum şi alte persoane ale căror drepturi şi interese legitime au fost încălcate de aceste organe pot declara plîngere judecătorului de instrucţie din instanţa în a cărei rază teritorială se află organul respectiv, în termen de 30 de zile de la data comunicării sau de la data la care a luat cunoştinţă de actul respectiv, cu excepţiile prevăzute de Codul de executare. (2) Soluţionarea plîngerii împotriva actelor organului care pune în executare hotărîrea judecătorească de condamnare privativă de libertate are loc conform

prevederilor art.471. Încheierea privind soluţionarea plîngerii poate fi atacată în conformitate cu prevederile art.472.

12. Colegiul penal atestă, că judecătorul de instrucție a respins cererea formulată de condamnatul Struța Mihail ca fiind inadmisibilă, pe baza unor argumente legale și clare.

13. Astfel, instanța a făcut trimitere la dispozițiile art. 473[1] Cod de procedură penală, reținând în mod întemeiat că procedura reglementată de norma respectivă este destinată exercitării controlului judiciar asupra legalității actelor și acțiunilor organului care pune în executare hotărârea judecătorească de condamnare privativă de libertate, în măsura în care acestea aduc atingere drepturilor și intereselor legitime ale persoanei condamnate. Prin urmare, examinarea unei asemenea plângeri presupune identificarea actului, acțiunii sau omisiunii contestate și stabilirea legăturii dintre conduita imputată administrației penitenciarului și pretinsa încălcare a drepturilor condamnatului.

14. În acest context, Colegiul penal reține că, la 26 septembrie 2025, condamnatul Struța Mihail a sesizat instanța de judecată cu o plângere prin care a solicitat atragerea la răspundere a colaboratoarei serviciului medical al Penitenciarului nr. 9 - Pruncul, Cotorobai Olesea, pentru pretinsa neîndeplinire a obligațiilor de serviciu, abuz de putere sau abuz de serviciu, precum și obligarea serviciului medical al penitenciarului să-i acorde asistență medicală.

15. Analizând obiectul solicitărilor formulate, Colegiul penal constată că judecătorul de instrucție a apreciat întemeiat că cererea condamnatului, în partea referitoare la atragerea la răspundere penală a colaboratoarei instituției penitenciare, excedează limitelor controlului judiciar exercitat în procedura prevăzută de art. 473[1] Cod de procedură penală. Or, această procedură nu conferă judecătorului de instrucție competența de a constata săvârșirea unei infracțiuni și de a dispune tragerea la răspundere penală a unei persoane pentru fapte pretins comise în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

16. În acest sens, Colegiul penal subliniază că verificarea existenței unor eventuale fapte infracționale, identificarea persoanelor responsabile și stabilirea temeiurilor pentru pornirea urmăririi penale constituie atribuții ale organelor competente, exercitate potrivit procedurii stabilite de Codul de procedură penală. Astfel, în situația în care condamnatul consideră că acțiunile sau inacțiunile unui angajat al instituției penitenciare întrunesc elementele constitutive ale unei infracțiuni, acesta este în drept să sesizeze organele de urmărire penală în condițiile art. 262 și 263 Cod de procedură penală.

17. Prin urmare, Colegiul penal consideră justificată concluzia instanței de fond potrivit căreia judecătorul de instrucție nu poate substitui organele de urmărire penală și nu poate dispune, în cadrul examinării unei plângeri formulate în temeiul art. 473[1] Cod de procedură penală, atragerea la răspundere penală a unui angajat al instituției penitenciare. O asemenea solicitare urmează a fi examinată în cadrul procedurii prevăzute de lege pentru sesizarea și investigarea faptelor cu caracter penal.

18. Totodată, cu referire la solicitarea privind obligarea serviciului medical al penitenciarului să-i acorde asistență medicală, Colegiul penal reține că dreptul persoanelor private de libertate la asistență medicală constituie o garanție fundamentală, iar administrația instituției penitenciare are obligația pozitivă de a asigura accesul efectiv la serviciile medicale necesare, în conformitate cu prevederile legale aplicabile și cu necesitățile medicale ale persoanei condamnate.

19. Cu toate acestea, Colegiul penal consideră necesar de a distinge între existența dreptului condamnatului la asistență medicală și temeinicia unei solicitări concrete de intervenție judiciară. Or, simpla invocare a neacordării asistenței medicale, fără individualizarea împrejurărilor în care aceasta ar fi fost solicitată și refuzată, a serviciilor medicale pretins neacordate sau a unei omisiuni concrete imputabile administrației penitenciarului, nu permite constatarea automată al unei încălcări a drepturilor persoanei condamnate.

20. În speță, din conținutul plângerii, astfel cum aceasta a fost examinată de instanța de fond, rezultă că petentul a formulat o solicitare generală privind obligarea serviciului medical să-i acorde asistență medicală, fără a individualiza un act concret de refuz sau o inacțiune determinată a instituției penitenciare, susceptibilă de verificare în cadrul procedurii judiciare respective. În aceste circumstanțe, Colegiul penal apreciază că instanța de fond a constatat justificat insuficiența elementelor necesare pentru identificarea obiectului controlului judiciar solicitat.

21. Colegiul penal subliniază că această concluzie nu poate fi interpretată în sensul excluderii de la controlul judiciar a eventualelor refuzuri sau omisiuni ale administrației penitenciarului privind acordarea asistenței medicale. Dimpotrivă, în cazul în care persoana condamnată invocă și individualizează o încălcare concretă a dreptului la asistență medicală, aceasta poate solicita protecția drepturilor sale prin mijloacele procedurale prevăzute de lege, inclusiv prin contestarea acțiunilor sau inacțiunilor autorității competente, în condițiile aplicabile.

22. În aceeași ordine de idei, Colegiul penal reține că, potrivit art. 178 Cod de executare, activitatea instituțiilor penitenciare este supusă controlului departamental exercitat de organele ierarhic superioare, inclusiv de Administrația Națională a Penitenciarelor, care dispune de atribuții privind verificarea legalității actelor și deciziilor emise de administrațiile instituțiilor penitenciare. Prin urmare, eventualele nereguli referitoare la activitatea personalului medical pot constitui inclusiv obiectul verificărilor efectuate de autoritățile competente în cadrul mecanismelor de control prevăzute de lege.

23. Totodată, Colegiul penal consideră necesar de a preciza că existența mecanismelor de control departamental nu exclude dreptul condamnatului de a beneficia de protecție judiciară efectivă atunci când invocă încălcarea unui drept fundamental. Cu toate acestea, exercitarea controlului judiciar presupune respectarea condițiilor procedurale și identificarea unei

conduite concrete a autorității penitenciare care poate fi supusă verificării instanței de judecată.

24. În continuare, Colegiul penal constată că argumentele formulate în recurs nu demonstrează că judecătorul de instrucție ar fi interpretat eronat obiectul cererii în partea referitoare la solicitarea atragerii la răspundere penală a colaboratoarei instituției penitenciare și nici nu evidențiază existența unor circumstanțe concrete care să justifice intervenția instanței în privința unei acțiuni sau inacțiuni determinate a serviciului medical.

25. Prin urmare, motivele invocate în recurs nu sunt de natură să răstoarne concluziile primei instanțe și nu evidențiază existența vreunei erori de fapt sau de drept care să determine casarea încheierii atacate.

26. Din motivele expuse, recursurile declarate de urmează a fi respinse ca nefondate, cu menținerea încheierii contestate.

27. În conformitate cu art. 449 alin. (1), pct. 1), lit. a), 450 din Codul de procedură penală, Colegiul penal al Curţii de Apel Centru, -

D E C I D E

Respinge ca nefondate, recursul declarat de avocatul Asandei Dorin în interesele condamnatului Struța Mihail și recursul declarat de condamnatul Struța Mihail, împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Ciocana) din 28 noiembrie 2025.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului, judecător Ion Bulhac

Judecător Natalia Mămăligă

Judecător Vitalie Pîslariuc